Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 15. septembra 2016*

„REACH — Pristojbina za registracijo snovi — Znižanje za mikro, mala in srednje velika podjetja — Napaka v izjavi o velikosti podjetja — Priporočilo 2003/361/ES — Odločba, s katero je naložena upravna taksa — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-587/14,

Crosfield Italia Srl s sedežem v Veroni (Italija), ki jo zastopa M. Baldassarri, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski agenciji za kemikalije (ECHA), ki so jo najprej zastopali M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka in E. Maurage, nato M. Heikkilä, J.-P. Trnka in E. Maurage, agenti, skupaj s C. Garcio Molyneuxom, odvetnikom,

tožena stranka,

zaradi, prvič, na podlagi člena 263 PDEU podanega predloga za razglasitev ničnosti Odločbe ECHA SME(2013) 4672 z dne 28. maja 2014, s katero je bilo ugotovljeno, da tožeča stranka ne izpolnjuje pogojev za znižanje pristojbine, ki je določena za mala podjetja, in s katero ji je bila naložena upravna taksa, in drugič, na podlagi člena 263 PDEU podanega predloga za razglasitev ničnosti računov, ki jih je na podlagi odločbe SME(2013) 4672 izdala ECHA,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen, predsednik, F. Dehousse (poročevalec) in A. M. Collins, sodniki,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. decembra 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, Crosfield Italia Srl, je 9. in 29. septembra 2010 sprožila postopek registracije več snovi na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1).

2 Tožeča stranka je v postopku registracije navedla, da je „malo“ podjetje v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL 2003, L 124, str. 36). Zaradi te izjave je bila upravičena do znižanja pristojbine, ki jo je treba na podlagi člena 6(4) Uredbe št. 1907/2006 plačati za vsako registracijo. V skladu s členom 74(1) iste uredbe je bila navedena pristojbina opredeljena v Uredbi Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe št. 1907/2006 (UL 2008, L 107, str. 6). V Prilogi I k Uredbi št. 340/2008 so navedeni zneski pristojbin za registracije, predložene po členu 6 Uredbe št. 1907/2006, in znižanja, ki se priznajo mikro, malim in srednje velikim podjetjem (v nadaljevanju: MSP). Kadar fizična ali pravna oseba, ki trdi, da je upravičena do znižanja ali opustitve pristojbine, ne more dokazati, da ima pravico do takšnega znižanja ali opustitve, Evropska agencija za kemikalije (ECHA) v skladu s členom 13(4) Uredbe št. 340/2008 zaračuna polno pristojbino ali takso in tudi upravno takso. V zvezi s tem je upravni odbor ECHA 12. novembra 2010 sprejel odločbo MB/D/29/2010 o klasifikaciji storitev, za katere se pobira taksa (v nadaljevanju: odločba MB/D/29/2010). V členu 2 in tabeli 1 iz priloge k tej odločbi, kakor je bila spremenjena z odločbo upravnega odbor ECHA MB/21/2012/D z dne 12. novembra 2010, je navedeno, da znaša upravna taksa iz člena 13(4) Uredbe št. 340/2008 za velika podjetja 19.900 EUR, za srednje velika podjetja 13.900 EUR in 7960 EUR za mala podjetja.

3 ECHA je 9. in 29. septembra 2010 izdala dva računa (št. 10007578 in 10004921), vsakega od teh v višini 9300 EUR. Ta znesek je v skladu s Prilogo I k Uredbi št. 340/2008 v različici, veljavni v času dejanskega stanja, ustrezal pristojbini za mala podjetja v okviru skupne predložitve za snovi v količini, večji od 1000 ton.

4 ECHA je 11. februarja 2013 tožečo stranko pozvala, naj ji predloži nekatere dokumente, da bi preverila njeno izjavo, da je malo podjetje.

5 Po izmenjavi dokumentov in elektronske pošte je ECHA 28. maja 2014 sprejela odločbo SME(2013) 4672 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). V njej je ECHA ugotovila, da je treba tožečo stranko šteti za veliko podjetje in da mora plačati ustrezno pristojbino. V teh okoliščinah je ECHA tožečo stranko obvestila, da ji bo poslala račune za razliko med prvotno plačanimi pristojbinami in pristojbinami, ki jih dejansko dolguje, ter račun za 19.900 EUR za plačilo upravne takse.

6 Tožeča stranka je 4. avgusta 2014 na podlagi členov 91 in 92 Uredbe št. 1907/2006 pri komisiji za pritožbe pri ECHA vložila pritožbo zoper izpodbijano odločbo.

7 Komisija za pritožbe pri ECHA je 8. decembra 2014 prekinila odločanje do sprejetja odločbe Splošnega sodišča v obravnavani zadevi.

Postopek in predlogi strank

8 Tožeča stranka je 6. avgusta 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo. Ta tožba spada v vrsto povezanih zadev.

9 V prvi od teh povezanih zadev je bila sprejeta ničnostna sodba z dne 2. oktobra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 Stranki sta bili 8. januarja 2015 na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 pozvani, naj predložita svoja stališča glede morebitne upoštevnosti sodbe z dne 2. oktobra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, ZOdl., EU:T:2014:849), za obravnavani spor in odgovorita na vprašanje. Stranki sta se na ta poziv odzvali v predpisanem roku.

11 Splošno sodišče (šesti senat) je 16. oktobra 2015 na predlog sodnika poročevalca začelo ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 89 Poslovnika, stranki pozvalo, naj odgovorita na vprašanja in predložita nekatere dokumente. Stranki sta se na ta poziv odzvali v predpisanem roku.

12 Stranki sta na obravnavi 16. decembra 2015 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.

13 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj izpodbijano odločbo razglasi za nično in posledično odpravi vse učinke navedene odločbe, pri čemer naj tudi račune za plačilo višjih pristojbin in za domnevno dolgovano sankcijo razglasi za nične.

14 Tožeča stranka je na obravnavi umaknila tožbeni predlog glede razglasitve ničnosti računov, izdanih za izvršitev izpodbijane odločbe, kar je bilo zabeleženo.

15 ECHA Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— zavrne tožbo in

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Pristojnost Splošnega sodišča

16 ECHA poudarja, da komisija za pritožbe ni pristojna za reševanje tega spora, ki je bil prav tako predložen tej komisiji, saj izpodbijana odločba ne sodi med odločbe, o katerih bi lahko odločala.

17 Tožeča stranka navaja, da se z vložitvijo te tožbe nikakor ni odrekla pritožbi, vloženi pred komisijo za pritožbe pri ECHA. Tožeča stranka je na obravnavi tudi pojasnila, da meni, da je Splošno sodišče pristojno za obravnavanje te zadeve.

18 Poudariti je treba, da člen 94(1) Uredbe št. 1907/2006 določa, da se na „[Splošnem sodišču] ali na Sodišču lahko v skladu s členom [263 PDEU] vloži tožba, s katero se izpodbija odločitev, ki jo je sprejela komisija za pritožbe oziroma [ECHA] v primeru odločitev, zoper katere se ni mogoče pritožiti pri komisiji za pritožbe“.

19 V zvezi s tem člen 91(1) Uredbe št. 1907/2006 določa, da se lahko pri komisiji za pritožbe vloži „[p]ritožba zoper odločitve [ECHA], sprejete v skladu s členi 9, 20, 27(6), 30(2) in (3) ter 51 [Uredbe št. 1907/2006]“.

20 Vendar pa izpodbijana odločba ni bila sprejeta v skladu z določbami, navedenimi v členu 91(1) Uredbe št. 1907/2006, ampak v skladu s členom 13(4) Uredbe št. 340/2008 in členom 2 odločbe MB/D/29/2010. Obenem je treba poudariti, da ne Uredba št. 340/2008 ne odločba MB/D/29/2010 nista bili sprejeti na podlagi določb, navedenih v členu 91(1) Uredbe št. 1907/2006.

21 Poudariti je treba še, da se določbe členov 9, 27, 30 in 51 Uredbe št. 1907/2006, ki so navedene v členu 91(1) te uredbe, nanašajo na odločitve, ki niso povezane s pristojbino, ki jo morajo plačati podjetja, ki so registracijski zavezanci.

22 Člen 20 Uredbe št. 1907/2006 se nanaša na „naloge [ECHA]“. Odstavek 5 tega člena določa, da se „[p]roti odločitvam [ECHA] iz odstavka 2 [navedenega] člena lahko vloži pritožba v skladu s členi 91, 92 in 93“ Uredbe št. 1907/2006. Odstavek 2 istega člena se nanaša na to, da ECHA preverja „popolnost“ posameznih registracij, vključno s plačilom pristojbine. Vendar je treba poudariti, da to preverjanje „ne vključuje ocene kakovosti ali ustreznosti predloženih podatkov ali dokazil“. Poleg tega člen 20(2), tretji in četrti odstavek, Uredbe št. 1907/2006 določa, da ECHA „registracijo zavrne“, če je „nepopolna“ in je registracijski zavezanec „ne dopolni v predpisanem roku“. Vendar pa v obravnavani zadevi izpodbijana odločba ni sprejeta na podlagi člena 20(2) Uredbe 1907/2006 niti se z njo ne zavrača registracija zadevnih snovi.

23 Zato je treba glede na vse navedeno ugotoviti, da je Splošno sodišče pristojno za presojanje o tej tožbi – in to ne glede na pritožbo, ki jo je tožeča stranka zoper izpodbijano odločbo prav tako vložila pri komisiji za pritožbe pri ECHA (glej v tem smislu sklep z dne 16. septembra 2015, Calestep/ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, točke od 16 do 22).

Dopustnost nekaterih tožbenih razlogov, podanih med postopkom

24 Tožeča stranka je v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva z dne 8. januarja 2015 (glej točko 10 zgoraj) navedla, da bi bilo treba poleg tega, kar je Splošno sodišče presodilo v sodbi z dne 2. oktobra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), odločbo MB/D/29/2010 razglasiti za nezakonito zaradi kršitve načela sorazmernosti.

25 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s členom 48(2) Poslovnika z dne 2. maja 1991 „[n]avajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavila med postopkom“. Tožbeni razlog, ki je neposredna ali posredna razširitev že navedenega tožbenega razloga in ki je s tem tožbenim razlogom tesno povezan, pa je treba razglasiti za dopusten (glej sodbo z dne 5. oktobra 2011, Romana Tabacchi/Komisija, T-11/06, EU:T:2011:560, točka 124 in navedena sodna praksa).

26 V obravnavani zadevi pa je tožbeni razlog, ki ga podaja tožeča stranka, nov razlog in ne izhaja iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Poleg tega ta tožbeni razlog ni razširitev že navedenega tožbenega razloga.

27 Zato je treba ugotoviti, da tožbeni razlog, ki ga tožeča stranka navaja v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva z dne 8. januarja 2015 (točka 10 zgoraj) – za razglasitev nezakonitosti odločbe MB/D/29/2010 zaradi kršitve načela sorazmernosti – ni dopusten.

Utemeljenost

28 Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva tožbena razloga. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje neobrazložitev izpodbijane odločbe. Z drugim tožbenim razlogom se v bistvu zatrjuje nepravilna presoja dejstev obravnavane zadeve.

29 Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga navaja, da v izpodbijani odločbi niso navedeni razlogi, zakaj bi jo bilo treba opredeliti kot veliko podjetje. Edina omemba velikosti tožeče stranke naj bi bila v dokumentu, naslovljenem „poročilo o izračunu za MSP“, priloženem dopisu ECHA z dne 19. novembra 2013. Iz tega dokumenta naj bi izhajalo, da naj bi ECHA pri določitvi velikosti tožeče stranke upoštevala ne le njen promet, ampak tudi promet podjetij Marchi Industriale SpA, Esseco Group Srl (sorazmerno z udeležbo podjetja Marchi Industriale v podjetju Essemar SpA) in Marfin Srl. Ta izračun naj bi po mnenju tožeče stranke bil brez vsakršne podlage. Natančneje, tožeča stranka poudarja, da naj ECHA ne bi upoštevala pojasnil, predloženih v elektronski pošti z dne 26. februarja 2013. Tožeča stranka naj bi v dopisu z dne 16. decembra 2013 prav tako navedla razloge, zakaj se podatkov podjetja Esseco Group ni smelo upoštevati. Dopis ECHA z dne 28. maja 2014 naj bi se omejeval na navedbo parametrov in meril za opredelitev podjetja za MSP. Tožeči stranki naj ne bi bilo mogoče razumeti razlogovanja ECHA za sprejetje izpodbijane odločbe. Tudi izpodbijani odločbi priloženi dokumenti naj ne bi omogočali razumeti razlogovanja ECHA.

30 ECHA poudarja, da tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga ne omenja, da je izpodbijani odločbi priložen dokument, naslovljen „poročilo o izračunu za MSP“. Izpodbijana odločba naj bi izrecno napotovala na ta dokument in na druge priloge. Poleg tega naj bi se tožeča stranka v dopisu z dne 26. februarja 2013, naslovljenem na ECHA, omejila na navedbo nekaterih dokumentov. Očitno naj bi bilo, da se je ECHA v izpodbijani odločbi sklicevala izrecno na dokumente, ki jih je tožeča stranka predložila 26. februarja 2013. Bilo naj bi očitno, da je tožeča stranka na podlagi besedila izpodbijane odločbe in njenih prilog lahko razumela razlogovanje ECHA za upoštevanje podatkov podjetij Marchi Industriale in Esseco Group. ECHA dodaja, da je v skladu s sodno prakso kratka obrazložitev ustrezna, če organ, ki jo sprejme, k zadevni odločbi priloži dokumente, ki omogočajo pojasniti razlogovanje tega organa, ali če organ napoti na dokument, ki je že pri naslovniku navedene odločbe. V obravnavani zadevi naj bi izpodbijana odločba vsebovala zadostne informacije, da je tožeča stranka lahko razumela, na kateri podlagi je bila odločba sprejeta. ECHA ima v mislih zlasti izrecna napotila iz izpodbijane odločbe na upoštevne določbe uredb in na dokumente, ki so bili upoštevani. V zvezi z dopisom z dne 16. decembra 2013, ki ga omenja tožeča stranka, ECHA pojasnjuje, da tudi če je bil ta dopis pomotoma poslan komisiji za pritožbe, bi odgovorila na stališča, navedena v tem dopisu.

31 Spomniti je treba, da mora biti obrazložitev, ki se zahteva v členu 296 PDEU, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Natančneje, namen obveznosti obrazložitve posamičnih odločb je poleg omogočanja sodnega nadzora zagotavljati zadevnim osebam zadostne informacije, na podlagi katerih lahko ugotovijo, ali odločba morda vsebuje napako, ki omogoča njeno izpodbijanje. Poleg tega je treba zahtevo po obrazložitvi presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, značilnosti navedenih razlogov in interes za sprejem pojasnil, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali druge osebe, ki jih ta akt neposredno in posamično zadeva. Ni potrebno, da so v obrazložitvi podrobno navedene vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 19. marca 2015, Dole Food in Dole Fresh Fruit Europe/Komisija, C-286/13 P, EU:C:2015:184, točki 93 in 94 ter navedena sodna praksa).

32 Poleg tega je treba poudariti, da tako Uredba št. 1907/2006, v členu 3, kot Uredba št. 340/2008, v uvodni izjavi 9 in členu 2, kar zadeva opredelitev mikro, malih in srednje velikih podjetij, napotujeta na Priporočilo 2003/361.

33 Priporočilo 2003/361 vsebuje prilogo, katere naslov 1 se nanaša na „opredelitev mikro, malih in srednje velikih podjetij, ki jo je sprejela Komisija“. Člen 2 navedenega naslova ima naslov „Število zaposlenih in finančne meje, ki določajo vrsto podjetja“.

34 V primeru samostojnega podjetja, torej podjetja, ki ni opredeljeno kot „partnersko podjetje“ ali „povezano podjetje“ v smislu člena 3(2) in (3) Priloge k Priporočilu 2003/361, se podatki, vključno s številom zaposlenih, v skladu s členom 6(1) navedene priloge določijo izključno na podlagi računovodskih izkazov tega podjetja.

35 V primeru podjetja, ki ima partnerska ali povezana podjetja, se podatki, vključno s številom zaposlenih, v skladu s členom 6(2), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 določijo na podlagi računovodskih izkazov in drugih podatkov podjetja ali, če obstajajo, konsolidiranih računovodskih izkazov podjetja ali konsolidiranih računovodskih izkazov, v katere je bilo podjetje vključeno s konsolidacijo. V skladu s členom 6(2), drugi in tretji pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, je treba k tem podatkom dodati, prvič, podatke partnerskega podjetja (ki je neposredno nad ali pod zadevnim podjetjem), in sicer sorazmerno z odstotnim deležem kapitala ali glasovalnih pravic – karkoli je višje – in drugič, 100 % podatkov podjetja, ki je neposredno ali posredno povezano z zadevnim podjetjem, če podatki niso bili vključeni v računovodske izkaze že s konsolidacijo.

36 Za uporabo člena 6(2) Priloge k Priporočilu 2003/361 se na podlagi člena 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 podatki partnerskih podjetij zadevnega podjetja pridobijo iz njihovih računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo; k tem se doda 100 % podatkov podjetij, ki so povezana s temi partnerskimi podjetji, razen če so bili njihovi podatki že vključeni s konsolidacijo. Podatki podjetij, ki so povezana z zadevnim podjetjem, pa se pridobijo iz njihovih računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo. K tem se v skladu s členom 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 sorazmerno dodajo podatki katerega koli možnega partnerskega podjetja tega povezanega podjetja, ki je neposredno nad ali pod njim, razen če so že bili vključeni v konsolidirane računovodske izkaze, in sicer z odstotkom vsaj sorazmernemu odstotku kapitala ali glasovalnih pravic – karkoli je višje.

37 V obravnavani zadevi je ECHA v izpodbijani odločbi navedla, da je tožeča stranka imela najmanj 250 zaposlenih, letni promet višji od 50 milijonov EUR in letno bilanco višjo od 43 milijonov EUR. Zato je ECHA ugotovila, da tožeče stranke ni mogoče šteti za malo podjetje.

38 Izračun ECHA je bil podrobneje predstavljen v poročilu, priloženem k izpodbijani odločbi. V tem poročilu je ECHA povzela podatke podjetij, ki jih je opredelila kot „povezana“ (Marchi Industriale) in „partnerska“ (Marfin in Esseco Group), ter jih dodala – v celoti ali deloma – podatkom tožeče stranke. Glede podjetij, opredeljenih kot „partnerska“, je ECHA med drugim upoštevala 49,9995 % podatkov podjetja Esseco Group. Upoštevanje podatkov podjetja Esseco Group je tožeča stranka izpodbijala v dopisu z dne 16. decembra 2013, ki ga je pomotoma naslovila na komisijo za pritožbe in ki je bil – kot trdi ECHA – upoštevan v upravnem postopku.

39 Uvodoma je treba opozoriti na povezave, ki jih je v času dejanskega stanja tožeča stranka imela z drugimi podjetji. Najprej, tožeča stranka je bila povezana s podjetjem Marchi Industriale, saj je to imelo v lasti večinski delež osnovnega kapitala tožeče stranke. Dalje, podjetje Marchi Industriale je bilo partner podjetja Marfin (ki je imelo v lasti med 25 in 50 % njegovega osnovnega kapitala) in podjetja Essemar SpA (v katerem je podjetje Marchi Industriale imelo v lasti med 25 in 50 % osnovnega kapitala). Nazadnje, podjetje Essemar je bilo po mnenju ECHA povezano s podjetjem Esseco Group, ker je zadnjenavedeno podjetje uradno imelo v lasti večinski delež osnovnega kapitala in torej večino glasovalnih pravic delničarjev prvega podjetja, kar je tožeča stranka potrdila na obravnavi.

40 Prvič, glede upoštevanja podatkov podjetij Marchi Industriale in Marfin, je treba ugotoviti, da je na podlagi priloge k izpodbijani odločbi tožeča stranka lahko poznala razloge za navedeno odločbo, zlasti z vidika upoštevnih določb Priporočila 2003/361. Natančneje, iz teh določb in elementov obravnavane zadeve jasno izhaja, da je ECHA upoštevala vse podatke podjetja Marchi Industriale, v delu, v katerem je bilo to podjetje povezano s tožečo stranko (ob uporabi člena 6(2), tretji pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361), in v sorazmernem delu podatke podjetja Marfin, in sicer delu, v katerem je bilo to podjetje partner tožeče stranke (Marchi Industriale) (ob uporabi člena 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361). Tožeča stranka med drugim posebej ne izpodbija upoštevanja podatkov teh podjetij v okviru te tožbe.

41 Drugič, glede upoštevanja podatkov podjetja Esseco Group, čemur je tožeča stranka v upravnem postopku nasprotovala in ki je, natančneje, predmet te tožbe, je treba poudariti, da dejansko stanje obravnavane zadeve ne spada med primere, določene v Prilogi k Priporočilu 2003/361. Ker Priloga k Priporočilu 2003/361 določa upoštevanje podatkov podjetij, ki so neposredno nad ali pod zadevnim podjetjem, se s tem namreč nanaša le na podjetja, povezana s partnerskimi podjetji zadevnega podjetja (člen 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361). V obravnavani zadevi pa je bilo podjetje Esseco Group povezano s podjetjem, ki je bilo partnersko podjetje tožeče stranke.

42 Poleg tega iz elementov obravnavane zadeve ne izhaja, da je bila tožeča stranka partner podjetja Esseco Group, kar pa je ECHA brez dodatnih pojasnil navedla v poročilu, priloženem izpodbijani odločbi.

43 Nazadnje, glede pravne podlage, ki je v obravnavani zadevi utemeljevala uporabo podatkov podjetja Esseco Group, ni bila tožeči stranki v upravnem postopku dana nobena pojasnitev, kar je ECHA na obravnavi potrdila. Natančneje, ECHA je pojasnila, da člen 6(2), tretji pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, ki ga je navedla v svojih dopisih, ni bil omenjen v upravnem postopku. Poleg tega je sklicevanje – pred Splošnim sodiščem – na to pravno podlago, ki zadeva podjetja, neposredno ali posredno povezana z zadevnim podjetjem, v nasprotju z opredelitvijo partnerskega podjetja, kot jo je ECHA podala v poročilu, priloženem izpodbijani odločbi.

44 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da obrazložitev izpodbijane odločbe ne omogoča tožeči stranki, da pozna razloge te odločbe za upoštevanje podatkov Esseco Group, niti Splošnemu sodišču, da opravi sodni nadzor.

45 Zato je treba ugoditi prvemu tožbenemu razlogu in zato izpodbijano odločbo razglasiti za ničnо, pri čemer obravnavanje drugega tožbenega razloga ni potrebno.

Stroški

46 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. ECHA ni uspela, ker pa tožeča stranka ni podala predloga o stroških, vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. **Odločba Evropske agencije za kemikalije (ECHA) SME(2013) 4672 z dne 28. maja 2014 se razglasi za ničnо.**

2. **Vsaka stranka nosi svoje stroške.**

S. Frimodt Nielsen F. Dehousse A. M. Collins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 15. septembra 2016.

Podpisi